

İŞÇİNİN OYUNU NASIL ALACAKSINIZ?

Aydınlık Gazetesi, 31 Mart 2015

Yıldırım Koç

Bizim insanımız ve özellikle günümüzün işçisi son derece uyanıktır; kurnazdır.

O "kaçın kurrası"dır. Köylümüz için "çarıklı erkanıharp" lafı boşa söylenmemiştir. Bu söz, işçimiz için de geçerlidir. Kısa vadeli çıkarlarını çok iyi bilir. Menfaatine bakar. Mecbur kalmadıkça kendini riske atmaz. İşini halletmede başkasını kullanmaya çalışır. Oyunu kendi menfaatini düşünerek belirler. Ayrıca pek vefalı olduğu da söylenemez. Menfaatinin bittiğini düşündüğü zaman sizden kopar.

Bu özellikler bütün halklarda var; ancak galiba bütün ömrü sürekli sorun çözmekle geçen ve değişen koşullara uyum sağlama yeteneği son derece gelişmiş olan milletimizde bunlar daha belirgin.

Halkımız yaşadığı sıkıntılarla öğrenir. "Bir musibet bin nasihattan iyidir", sözü boşuna söylenmemiştir. Siz gelecek tehlikeleri anlatırsınız, anlatırsınız; sizi dinlemez; hatta sizinle dalga bile geçer. Sözü ettiğiniz tehlikeler gündeme geldiğinde, biraz gecikmeli olarak, gereken tepkiyi verir.

EKONOMİ İYİYE OY SATIN ALINABİLİR

Ekonomik durum iyiye, işçi sınıfımız AKP'yi kullanır veya AKP'nin ondan yararlanmasına izin verir.

Ekonomik durum kötüye, işçi sınıfımız öyle bir ton kömürle veya yiyecek paketiyle aldatılabilecek, birkaç duayla yönlendirilebilecek kadar ilkel değildir.

Ekonomik durum iyiceyken, AKP'nin işçinin oyunu alabilmesinin çeşitli yolları vardı.

Kömür dağıttı. Yiyecek paketi verdi. Taşeron işçisi olarak işe yerleştirdi. Tayin yaptırdı. Terfisinde yardımcı oldu. Hastanede işini kolaylaştırdı. İşçinin oyunu da aldı.

Siz AKP değilsiniz. Aynı araçları ve yöntemleri kullanamazsınız.

Peki, siz ne yapacaksınız?

Birincisi, ekonomik durumdaki değişiklik.

Ekonomik kriz giderek derinleşiyor. Dağıtılan kömür ve yiyecek paketi, toplumun en alt gelir düzeyindeki çaresiz insanları mutlaka etkiler. Ancak bir işyerinde çalışan insan, önce genel durumuna bakar. İşler kötüye gidiyorsa, kömür ve yiyecek paketi işe yaramaz.

AKP'nin işi zorlaştırıyor.

Diğer taraftan, ekonomik krizin derinleştiği dönemde işçinin düzen karşıtı siyasal eğilimi güçlenir. Düzen içi çözüm arayışları başarısızlıkla sonuçlandıkça, düzen dışı çözüm arayışları kaçınılmaz olarak gündeme girmeye başlar. Risk almaktan kaçan işçi, risk almaktan başka çaresinin kalmadığını yaşayarak öğrendikçe, gerekeni yapmaya başlar; mücadeleye girer.

İŞÇİNİN DİLİNDEN KONUŞMAK

Bu mücadele potansiyelini, bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya doğrultusunda yönlendirmek istiyorsanız, işçinin dilinden konuşacaksınız.

İşçinin sorununu bilmeden genel sloganlar söylerseniz, sizinle dalga geçerler de farkına bile varmazsınız.

Kıdem tazminatının ne olduğunu bilmeden, hükümetin politikasını eleştirirseniz, çuvallarsınız. Sizi çuvallatmaktan da büyük keyif alırlar.

Taşeron işçilerinin sorunlarını teknik düzeyde bilmezseniz, laf ebeliği işe yaramaz.

İşçinin kanuni haftalık çalışma süresi ve fazla mesai konusundan haberiniz yoksa, bu sorunları yaşayan işçiye vatan savunması meselelerini anlatmakla oy alamazsınız.

İşçiden oy almak istiyorsanız, işçinin mücadeleden başka çaresinin kalmadığı bu günlerde, işçinin günlük sorunlarından en azından bir parça anlayacaksınız. Ezbere konuşmayacaksınız. Kulaktan dolma laflara itibar etmeyeceksiniz. Gönlünüzden geçen gerçekmiş gibi anlatmaya çalışmayacaksınız. İşçinin somut sorunlarından hareket edeceksiniz.

Bunlar da vahiy yoluyla öğrenilmiyor. Televizyon programlarını izlemek de yeterli değil. Oturup çalışacaksınız.

Yoksa işçinin oyunu alamazsınız.